

Rejimlerin İhaneti İle Onların Enkazı Üzerine Hilafeti Kurma Vacibi Arasında İslam Ümmetinin Bugünkü Gerçekliği

Hilafetin yıkılışının yıldönümünün gölgesinde İslam ümmeti, özellikle son iki yıldır, ihanet, ümmetin düşmanlarının ve onu yüzüstü bırakanların açıkça ortaya çıkmasıyla olağanüstü bir dönemden geçmektedir. Yüzüstü bırakmanın anlamı, bir kişi veya devletin ihtiyacı olan birine yardım etme gücü olduğu halde ona yardım etmemesidir; bu ise şu hadis-i şerifte belirtildiği gibi büyük günahlardan biridir: مَنْ لَا يَهْتَمُّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ، وَمَنْ لَا يُصْبِحُ وَيُمْسِي نَاصِحاً لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِإِمَامِهِ وَلِعَامَّةِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ” **Müslümanların işiyle dertlenmeyen onlardan değildir. Sabahleyin sabahladığında, akşamleyin akşamladığında Allah'a ve Rasulü'ne, Kitabı'na, İmamına ve Müslümanların geneline karşı samimi olmayan onlardan değildir.** [Taberani tahrir etti] İmam Ahmed, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: وَأَيُّمَا أَهْلٍ عَرَصَةٍ أَصْبَحَ فِيهِمْ أَمْرٌ جَائِعًا، فَقَدْ بَرَأْتُ مِنْهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ **“İçlerinde aç bir kimse olduğu halde sabahlayan bir kavim Allah'ın zimmetinden uzak olur.”** Filistin halkının yaklaşık seksen yıldır yaşadığı ve yaşamaya devam ettiği bizzat bu olup bu yüzüstü bırakma günümüze kadar devam etmiş, hatta Burma, Doğu Türkistan, Keşmir ve diğer ülkelerin halklarından geçerek Sudan'a kadar uzanmıştır.

Genel olarak ümmeti, özel olarak da mübarek toprakların halkını yüzüstü bırakanlara gelince; onlar, Müslüman ülkelerdeki mevcut rejimler, onların ordu komutanları ve birçok alimleri ile ileri gelenleridir. İşte onlar, Subhanehu ve Teala'nın haklarında şöyle buyurduğu kimselerdir: وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهم خَشَبٌ مُسْتَدَدٌ يَحْسُبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَتَى يُؤْفَكُونَ **“Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onların canlarını alsın. Nasıl da döndürülüyorlar.”** [Munafikun 4] Burada uluslararası sistemin yüzüstü bırakmasından bahsetmeyeceğiz; çünkü onlar, yüzüstü bırakma aşamalarının ötesine geçerek vahşet ve zulmün ardından düşmanlık noktasına ulaştılar ve asil değerleri sırtlarının arkasına attılar. Bu ise özgürlük, insan hakları, çocuk hakları, kadın hakları ve diğerleri gibi her zaman terennüm edip durdukları ilkelerden vazgeçilmesinin ardından gerçekleşmiştir. Aksine burada, sadece yöneticilerin değil, tüm bileşenleriyle birlikte İslam ülkelerindeki mevcut rejimlerin yüzüstü bırakmasından bahsedeceğiz.

Bu rejimlerin ümmete yönelik birçok yüzüstü bırakma şekilleri vardır ki bunlardan bazıları şunlardır:

Birincisi: Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetmek; zira bu rejimler, küfürle, yani, Hanif dini insanların yaşamından ayırarak laik sistemlerle yönetmektedir; bu da Allah Subhanehu ve Teala'nın gazabının onların üzerine inmesine ve insanların hayatının siyasi, ekonomik, sosyal, sağlık, eğitim ve diğer tüm yaşam alanlarında cehenneme dönmesine neden olmuştur; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا **“Ve kim Benim zikrimden yüz çevirirse, o taktirde mutlaka onun için sıkıntılı bir geçim, dar bir hayat vardır.”** [Taha 124] Bu da bu rejimleri ve onların başındakileri ya kâfir, ya zalim ya

da fasık yapmaktadır; tıpkı Subhanehu ve Teala'nın şöyle buyurduğu gibi: وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” [Maide 44] وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.” [Maide 45] وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir.” [Maide 47] Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetmek, İslam'ı insanların işlerini gözetmek için bir sistem olarak benimsememek ve İslam'ın hükümlerini, gerek sistemlerine yönelik amellerinde gerekse ümmete ve sorunlarına yönelik görevlerinde ölçü olarak almamak anlamına gelmektedir. Çünkü bu bölgeselci ve vatancı rejimler, bölgeselciliği ve vatancılığı tek meseleleri olarak benimsemişler ve bunun dışındaki herhangi bir şeyi kendilerini ilgilendiren bir mesele olarak görmemişlerdir. Bu ise Allahu Teala'nın şu kavline aykırıdır: إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ “İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.” [Enbiya 92] Yine üzerine terettüp eden haklar ve görevler bakımından ümmetin birliğinin anlamına da aykırıdır; bu ise Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, şu kavlinde geçmektedir: مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى “Müminler birbirlerini sevmeye, birbirlerine acıma ve birbirlerini korumada bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.” [Müslim rivayet etti] Bu nedenle bu bölgeselci laik rejimler, mübarek toprak Filistin halkından olsalar bile Müslümanlara yardım etmeyi kendi görevleri olarak görmemişlerdir. Dolayısıyla bu rejimlerin durumu, ümmete düşman olan Batı rejimlerinin durumu gibidir: zira bu rejimler, Müslümanlar katledilirken seyirci kalıp kollarını dahi kıpırdatmadıkları için ve katilleri suçlarında destekledikleri için suçlulardır.

İkincisi: Orduların, hem Müslümanlara hem de özellikle mübarek toprak Filistin davası olmak üzere Müslümanların davalarına yardım etmesinin engellenmesi; yüzüstü bırakmanın ikinci şekli ise, rejimlerin, Müslüman ordularının, mübarek Filistin toprakları da dahil olmak üzere her yerdeki mazlum halklara yardım etmelerini ve Mescid-i Aksa'yı Yahudilerin pisliğinden kurtarmalarını engellemesidir; çünkü Filistin sorunu, sadece siyasi veya insani bir sorun değil, öncelikle askeri bir sorundur. Askeri konular ise müzakere masalarında, insan hakları derneklerinin ya da ümmete karşı komplo kuran Birleşmiş Milletler'in koridorlarında değil, orduyla çözülür; oysa bu rejimler, Filistin, Keşmir, Burma, Doğu Türkistan ve başka yerlerdeki mazlum kardeşlerine yardım etmek için İslam ülkelerindeki güçlü ordulardan oluşan ümmetin evlatlarını seferber etmediler; o halde bu rejimler, ümmete zarar vermek için birbiri ardına haçlı seferleri düzenleyen sömürgeci kafirlerin ajanları olan seküler rejimler iken, ümmete nasıl yardım edebilirler ki?! Ayrıca bu ümmetin yöneticileri, ümmete mensup olmadıkları ve onlardan bazıları da ümmetin dilini bile konuşmadıkları halde, ümmetin acısını nasıl hissedebilirler ki?! Bu yöneticiler, Allahu Teala'nın şu kavlinin manasını anlamıyorlar: وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ “Sizden din konusunda yardım istediklerinde yardıma icabet etmeniz sizin üzerinize vaciptir.” [Enfal 72] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ “Ey iman edenler! Size ne oldu ki, “Allah yolunda sefere çıkın” denilince, yere çakılıp kaldınız.” [Tevbe 38] Dolayısıyla askeri olarak yüzüstü bırakmaktan bahsedildiğinde bu, birincil sorumlulukları olmasına rağmen sadece yöneticilerle sınırlı değildir, aksine politikacılar, bakanlar, askeri

liderler, istihbarat teşkilatları ve güvenlik teşkilatları da buna ortaklırlar; zira onlar, hem nüfuz sahibi hem de sistem kelimesiyle adlandırılan kişiler oldukları gibi ülkenin yöneticisini engelleme gücüne sahip olan kişilerdir. Ayrıca onların tamamı, gerek laik ülkelerinin demokratik yapısı gerekse yürütme otoritesi olarak adlandırılan yapı içinde yönetici konumundadırlar. Bu yüzden onların, gerek yöneticinin, gerek uluslararası hukukun gerekse hain normalleşme anlaşmalarının kendilerine dayattığı şeylere bağlı oldukları şeklindeki sözleri kabul edilemez; zira yaratıcıya isyanda kula itaat yoktur kaidesinin dini bir zaruret olduğu bilinmektedir; tıpkı Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu gibi: لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، “Allah’a isyan olan bir işte yaratılmışa (kula/emire) itaat yoktur!” [Buhari rivayet etti] Ayrıca yüzüstü bırakmak, İslam'da askeri akideye aykırı olduğu gibi Uluslararası Adalet Divanı ve Uluslararası Ceza Mahkemesinin kararlarında açıkça belirtildiği gibi insan yapımı kanunlara ve uluslararası normlara da aykırıdır. Bu nedenle rejimlerin yüzüstü bırakmaları büyük günahlardandır.

Üçüncüsü: Alimlerin, şeyhlerin, nüfuzlu kişilerin, iş adamlarının ve ehl-i hal ve'l akd ehlinin yüzüstü bırakması.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ “Allah, kendilerine kitap verilenlerden, «Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz» diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış-veriş ne kadar kötü!” [Al-i İmran 187] Dolayısıyla onlar, toplumun temel direkleri olup hiçbir rejim onların üstesinden gelemeyebilir; zira onlar, toplumun eklemlerini kontrol ederler ve isterlerse de yöneticileri dizginleme gücüne sahiptirler. Ayrıca rejim ne kadar zalim olursa olsun, orduların, kabilelerin ve diğerlerinin gücüne denk olan bu güçlü kesimin üstesinden gelemeyebilir. “Kral satıcısı” lakaplı İzz bin Abdüsselam'ın kıssası, alimlerin sadece yöneticilerin elinden tutma gücüne sahip olmadıklarının, aynı zamanda onları köle pazarında satma gücüne de sahip olduklarının kanıtıdır. Aynı şekilde bu, orduda ve hassas pozisyonlarda bulunan evlatlarına kendi iradelerini dayatan kabile liderleri için de geçerlidir; yine sermaye sahiplerinin rolü ve onların karar vericilerin seçimlerini etkileme ve onları yönlendirme güçleri de akli başında olan hiç kimse için bir sır değildir. Şeriat, iyi sırdaş edinmeye teşvik ederek karar verme sürecinde bu grubun önemine işaret etmiş ve kötü sırdaşlık konusunda da uyarıda bulunmuştur. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا “Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar.” [Al-i İmran 118] Gazze halkı da dahil olmak üzere, mübarek topraklardaki ümmeti ve halkı yüzüstü bırakan bu kesim, yöneticilerin günahına ortak olmaktadır; çünkü iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklama farzını terk etmek, Allah'ın gazabını gerektirir. Tıpkı Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu gibi: لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَنْبِئَ عَلَيْكُمْ عُقُوبَةً مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَنْدَعُهُ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ “Nefsim elinde olana yemin ederim ki, ya marufu (iyiliği) emreder ve münkerden nehyedersiniz. Yahut Allah sizin üzerinize katından bir ceza gönderir de sonra O'na dua edersiniz, ama size icabet edilmez.” [Ahmed ve Tirmizi rivayet etti] Dolayısıyla sessiz kalmak, azabı herkese yayar ve duaya icabet edilmesini engeller.

Şu anda gecikmeksizin talep edilen amel

Hastalığın kaynağı ve felaketin kökeni, yani bu rejimler ve onların kollarının açığa çıkmasının ardından tedavi açık bir hale geldiği gibi herkes için, özellikle de gördükleri karşısında dehşete kapılıp damarlarındaki kanları kaynayan, kıyamet gününden korkan ve Allah'ın rızasını ve genişliği yer ve gök kadar cennet bahçelerini ümit eden muhlis kişiler için, iki kişinin bile ihtilaf edemeyeceği açık bir görev haline gelmiştir. Açık görev ise, **bu rejimleri ve kollarını devirmek ve onların enkazı üzerine Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet Devleti'ni kurmaktır ki talep edilen** çalışma iki noktada özetlenebilir:

Birincisi: Hilafet projesini benimsemek

Hareketler, alimler, şeyhler, iş adamları, ehl-i hal ve'l akd gibi ümmetin farklı kesimlerinden olan muhlislerin tamamının, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti onlar ve ümmet için bir gereklilik olarak gören **Hizb-ut Tahrir**'in çağrıda bulunduğu Hilafet projesini benimsemesi gerekir. Nitekim parti, Hilafetin özelliklerini ve ayrıntılarını, Allah'ın rızasını isteyen herkes için kitaplarında ve yayınlarında açıklamıştır.

İkincisi: Güç ve kuvvet ehlinin nusret vermesi

Ümmetin orduları içindeki muhlis subaylardan oluşan güç ve kuvvet ehlinin, **Hizb-ut Tahrir**'e nusret vermesi ve tüm yozlaşmış tahtları devirmesi, sırdaşlarını silip süpürmesi ve ülkeyi ve insanları sömürgecinin ve ona boyun eğenlerin pençesinden kurtarması gerekir. Ayrıca tüm hareketlerin, alimlerin, şeyhlerin, ehl-i hal ve'l akdin, insanlardan ileri gelenlerin ve Müslümanların genelinin, güç ve kuvvet ehlinin, **Hizb-ut Tahrir**'e nusret vermesini ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde Raşid bir Halife olarak partinin emiri Celil Alim Ata İbni Halil Ebu Raşta'ya biat etmesini talep etmeleri gerekir.

Son olarak: Yardım, sadece hiçbir ortağı olmayan Allah'ın elindedir ve Subhanehu, Kendi (dinine) yardım eden yardım eder. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.”** [Muhammed 7] Binaenaleyh bu din için samimi bir şekilde çalışanların, vaciplerini yerine getirdikleri takdirde Allah'ın kendilerine yardım edeceği konusunda şüphe etmemeleri gerekir; zira yardım, Allah'ın vaadi olup bu dine yardım etmek, Allah'a bir minnet değil, aksine ancak buna layık olanların elde edebileceği bir vacip ve büyük bir şereftir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Rabbinizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun!”** [Al-i İmran 133]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Bilal Muhacir – Pakistan